

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121200874
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8121200874.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobcu N. D., nar.: XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., zastúpený: OZ Právna pomoc poškodeným, IČO: 50 951 947, so sídlom Janka Kráľa 200/12, 082 71 Lipany proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava - Staré mesto, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zaplatenie finančného zadostučinenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 9Csp/14/2021-62 zo dňa 17.6.2021 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.000 eur, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia finančného zadostučinenia vo výške 6.672,39 eur.

Prvoinštančný súd po doručení žaloby žalovanému, po získaní vzájomných vyjadrení, zistil, že žalobca si uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za tri konania, a to za konanie pod sp. zn. 7Csp/227/2017, 82Er/310/2016 a 70Er/286/2016.

3. Vo vzťahu ku konaniu sp. zn. 7Csp/227/2017 zistil, že v tomto konaní si žalobca uplatňoval voči žalovanému vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť na základe toho, že z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zaplatil na poskytnutý úver sumu prevyšujúcu poskytnutú istinu. Prvoinštančný súd rozsudkom č.k. 7Csp/227/2017-264 zo dňa 22.5.2019 rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 3.126,24 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 12Co/112/2019-321 zo dňa 20.2.2020 bol potvrdený a nadobudol právoplatnosť dňa 26.3.2020.

4. Vo vzťahu k exekučnému konaniu vedenému pod sp. zn. 82Er/310/2016 prvoinštančný súd zistil, že predmetom vymáhania bola pohľadávka 469,76 eur s prísl.. Táto pohľadávka vyplýva z rozhodcovského rozsudku sp. zn. 664/06/15, vydaného Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Asociáciou slovenských arbitrážnych súdov. Poverenie bolo vydané dňa 22.9.2016. Voči povereniu zo strany povinného boli podané námietky. Prvoinštančný súd uznesením zo dňa 2.10.2017 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a túto zastavil. Rozhodol, že rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou

podmienkou a aj rozsudok na základe takejto rozhodcovskej zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Uznesenie prvoinštančného súdu v tejto veci bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 25CoE/45, 46/2018-136.

5. V exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 70Er/286/2016 sa viedlo na návrh žalovaného v tomto spore exekučné konanie, avšak prvoinštančný exekučný súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol tak, že žiadosť bola zamietnutá. Súčasne po podaní odvolania oprávneným, spoločnosťou Profi Credit Slovakia, bolo uznesenie Krajským súdom v Prešove č.k. 2CoE/72/2020-44 potvrdené. Predmetom mala byť pohľadávka na vymoženie vo výške 1.709,01 eur.

6. Prvoinštančný súd vec posúdil jednak podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 9.6.2013 a následne v znení účinnom do 30.6.2013. Uviedol, že je možné konštatovať, že zo strany žalobcu došlo k iniciovaniu súdneho konania z dôvodu vrátenia mu sumy bezdôvodného obohatenia, získaného žalovaným dodávateľom finančnej služby na jeho úkor a v tomto konaní bol plne úspešný. Rovnako bol úspešný na základe námietok aj v exekučných konaniach vedených na podklade rozhodcovských rozsudkov.

Prvoinštančný súd sa následne zaoberal výškou primeraného finančného zadostučinenia a dospel k záveru, že pri určovaní výšky je potrebné vychádzať z toho, že primerané finančné zadostučinenie má plniť funkciu satisfakčnú a primerane aj funkciu preventívno-sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi. Je potrebné finančné zadostučinenie chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, voči ďalším spotrebiteľom už nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Primerané finančné zadostučinenie nesmie byť dôvodom neprimeraného zisku spotrebiteľa.

Prvoinštančný súd sa zaoberal okolnosťami, či na priznanie primeraného finančného zadostučinenia okrem úspechu v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia je v konaniach o zastavenie exekúcie, resp. zamietnutie poverenia na vykonanie exekúcie nárok dôvodný. Poukázal na ust. § 44 ods. 2, 3 Exekučného poriadku, účinného do 31.3.2017, na § 45 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a uzavrel, že žalovaný vo vzťahu k žalobcovi porušil minimálne zákonné povinnosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, kde predávajúci nesmie ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu (žalovaný inkasoval úroky, na ktoré nemal právny nárok), podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Pri neexistencii kritérií pre určovanie výšky finančného zadostučinenia tak súd mal za to, že pre výšku finančného zadostučinenia môže byť podstatnou aj suma, o ktorú sa dodávateľ chcel na úkor spotrebiteľa obohatiť. Krajský súd v Prešove už judikoval, že primerané finančné zadostučinenie by malo predstavovať aspoň 50 % zo sumy dodávateľom pôvodne neoprávnene získanej. Senát 9Csp Okresného súdu Prešov zároveň ustálene priznáva za neprijateľnú zmluvnú podmienku pri neexistencii osobitných dôvodov v smere jej zvýšenia alebo zníženia, ktoré v danej veci nevidí, sumu 150 eur. Tak v prejednávanej veci prvoinštančný súd mal za primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.000 eur, a to 1.700 eur za konanie o bezdôvodnom obohatení a 2 x 150 eur za exekučné konanie.

7. Prvoinštančný súd sa vysporiadal aj s námietkou premlčania zo strany žalovaného.

Prvoinštančný súd z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vylučoval, že požiadavka právoplatného deklarovania práv spotrebiteľa ako podmienka uplatnenia nároku na finančné zadostučinenie neplynie. Prvoinštančný súd umožnil vec posúdiť paralelne s nárokmi vyplývajúcimi z pracovnoprávneho pomeru pri jeho neplatnom skončení a uplatnenými nárokmi na náhradu mzdy, kedy tieto nároky na náhradu mzdy sú žalovateľné s nárokom na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Prvoinštančný súd nevidí dôvod, prečo by spotrebiteľ nemohol podať obdobnú žalobu, kde okrem konania o určenie porušenia jeho práv by až následne bola podaná žaloba o vydanie finančného zadostučinenia. Právoplatný rozsudok o porušení práv spotrebiteľa je síce podmienkou, avšak vždy výrok o náhrade na primerané finančné zadostučinenie závisí od výroku o určení porušenia práv spotrebiteľa. Prvoinštančný súd posúdil, že dôležité pre počiatok plynutia premlčacej lehoty je určenie, kedy bolo možné prvýkrát podať žalobu tak, aby uplatnený nárok mohol byť ohrozený premlčaním. Javilo by sa, že sa tak stalo

už v deň podania žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo v deň podania vo forme obrany v exekučnom konaní.

Prvoinštančný súd dospel k záveru, že žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia možno podať spolu so žalobou o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, alebo priznania iného nároku spotrebiteľovi a v takomto prípade sa eliminuje riziko možného premlčania, ktoré začína až právoplatnosťou rozhodnutia o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky, alebo o priznaní iného nároku. Ak by spotrebiteľ žaloval osobitne, tak premlčacia lehota primeraného finančného zadostučinenia začína plynúť právoplatnosťou rozhodnutia o úspešnom uplatnení práva spotrebiteľa a premlčí sa uplynutím troch rokov.

8. Prvoinštančný súd o trovách konania rozhodol podľa § 251 CSP, podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní plne úspešným, výška plnenia závisela od úvahy súdu, preto plný úspech je daný úspechom v základe nárok. Preto žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, a to proti vyhovujúcemu výroku a výroku o trovách konania. Žalovaný namietal nesprávne zistený skutkový stav, nesprávne právne posúdenie veci. Rozhodnutie prvoinštančného súdu nie je odôvodnené vo vzťahu k výške uplatňovaného nároku žiadnymi konkrétnymi skutočnosťami a prvoinštančný súd sa nesprávne vysporiadal s námietkou premlčania.

Žalobca si uplatnil nárok na primerané finančné zadostučinenie za konanie vedené pod sp. zn. 70Er/226/2016. Z rozsudku prvoinštančného súdu nie je zistiteľné, v čom súd prvej inštancie mal za preukázanú podmienku úspešného uplatnenia porušenia práv spotrebiteľa. V danom prípade sa exekúcia ani nezačala, ani nebolo vydané poverenie konkrétnemu súdnemu exekútorovi. Súd prvej inštancie sám v odôvodnení rozsudku neuvádza, čím bolo preukázané splnenie zákonnej podmienky pre uplatnenie, resp. vznik nároku na finančné zadostučinenie.

V konaní 82Er/310/2016 nebola preukázaná podmienka úspešného uplatnenia práv spotrebiteľa. V exekučnom konaní najskôr exekučný súd poverenie pre súdneho exekútora vydal, a teda nevzhladol žiadnu prekážku pre výkon exekúcie. Zmena posúdenia tým istým súdom neznamena splnenie zákonnej podmienky úspešného uplatnenia porušenia práv spotrebiteľa.

Žalovaný namietal prvoinštančný rozsudok aj vo vzťahu k nároku na primerané finančné zadostučinenie v sume 2.000 eur. Napadnutý rozsudok neobsahuje žiadny spôsob, akým sa súd dopracoval k spôsobu určenia sumy 2.000,- eur. Len stroho uviedol primerané finančné zadostučinenie za jedno konanie 1.700 eur, v ktorom bolo rozhodované o bezdôvodnom obohatení a 2 krát 150 eur za exekučné konania. Rozsudok prvoinštančného súdu je nepreskúmateľný.

Prvoinštančný súd sa nesprávne vysporiadal aj s námietkou premlčania. Žalovaný nenamietal, že zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia sa môže podať súčasne s návrhom na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Žalovaný však poukázal na znenie ust. § 101 Občianskeho zákonníka, kde pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Právo požadovať zadostučinenie sa objektívne mohlo uplatniť v konaní vedenom pod sp. zn. 7Csp/227/2017. Mohlo sa uplatniť, a to či už ako samostatne uplatnený nárok, alebo súbežne uplatnený nárok. Neuplatnenie práva, ktoré sa mohlo uplatniť v rámci premlčacej doby, znamená jeho premlčanie. Žalovaný toto premlčanie namietol a tvrdí, že námietka premlčania je dôvodná. Teraz v žalobe uplatnené právo sa mohlo vykonať po prvý raz už v roku 2017. Premlčacia doba preto začala plynúť už vtedy a uplynula najneskôr 3 roky po podaní danej žaloby na súd, teda pre potreby konania žaloba mohla byť podaná najneskôr 31.12.2020. Súd prvej inštancie rozhodol v rozpore s § 101 Občianskeho zákonníka a odklonil sa od právneho názoru Najvyššieho súdu SR vysloveného v názore v rozhodnutí 6Cdo/127/2017. Preto žiadal, aby z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP rozsudok prvoinštančného súdu bol zrušený a vec vrátená na nové konanie a rozhodnutie. Žalovaný si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi.

4. K odvolaniu žalovaného zaujal písomné stanovisko žalobca. Žalobca v písomnom stanovisku k odvolaniu uviedol, že počas konania dostatočne preukázal oprávnenosť finančného zadostučinenia. Stotožňuje sa s prvoinštančným rozsudkom. Žiadal prvoinštančný rozsudok v napadnutej časti potvrdiť a uplatnil si právo na náhradu trov konania.

5. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý vyhovujúci výrok rozsudku prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne.

6. Podľa § 380 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

Podľa § 380 ods. 2 CSP, na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihladne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

V prejednávanej veci žalovaný vo vyjadrení k žalobe (čl. 26, posledný odsek) namietal, či plnomocenstvo udelené žalobcom svojmu zástupcovi je náležité. Pri posudzovaní splnomocnenia je potrebné vychádzať zo skutočností, že plnomocenstvo je v prejednávanej veci podmienkou konania na strane žalobcu, ktorú je potrebné si všímať už pri podávaní žaloby žalobcom. V tejto veci nie je povinné zastúpenie, žalobca svojim zastúpením poveril občianske združenie Právna pomoc poškodeným, so sídlom Janka Kráľa 200/12, Lipany. V plnomocenstve žalobca udelil splnomocnenie tomuto Občianskemu združeniu v rozsahu vykonávania hmotnoprávných úkonov v zmluvných vzťahoch vo vzťahu k spoločnosti Profi Credit Slovakia, s.r.o. Okrem toho Občianske združenie Právna pomoc poškodeným má oprávnenie zastupovať dlžníka v právnych úkonoch v súvislosti s existujúcimi úvermi, vrátane zmien na úvere, podpisu dodatkov k úverovým zmluvám a predčasného splatenia úveru, určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov, ukončenie vymáhania, vydanie bezdôvodného obohatenia, a to najmä v presne špecifikovaných troch úveroch.

Uvedené plnomocenstvo prvoinštančný súd neskúmal, nevyhodnotil ho vo vzťahu k ust. § 92 CSP a § 291 ods. 1, 2 CSP. Procesné náležitosti a rozsah plnomocnenia, aj v spotrebiteľských veciach, musí byť v súlade s ust. § 92 CSP, lebo vo všeobecnosti platí, že ak v sporovom konaní uskutoční zástupca úkon v mene zastúpenej strany, musí mať súd písomným splnomocnením preukázanú existenciu a rozsah zastúpenia. Bez splnenia tejto podmienky nekoná súd so zástupcom a sporovú stranu nie je možné považovať za zastúpenú. Počas celého sporového konania pritom súd skúma, či sú splnené procesné podmienky, teda podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť. Absencia riadneho splnomocnenia je vždy odstrániteľný nedostatok konania. Súd musí uskutočniť vhodné opatrenia, ako napr. zaslanie výzvy zástupcovi, prípadne sporovej strane na predloženie riadneho plnomocnenia, na odstránenie tejto vady. Preto bude úlohou prvoinštančného súdu túto procesnú vadu konania zákonným spôsobom napraviť.

7. Žalovaný ďalej namietal odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, podľa ktorého súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Porušenie práva na spravodlivý proces je pojem veľmi široký, je možné medzi neho zaradiť zložky ako právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia.

V prejednávanej veci žalovaná z tohto práva špeciálne uviedla porušenie práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Ide o čiastkové právo, ktoré predstavuje pochybenie súdu, ktoré pochybenie nie je možné v odvolacom konaní napraviť tak, aby sa rozhodnutie prvoinštančného súdu aj naďalej nejavilo ako nespravodlivé.

To, akým spôsobom má byť odôvodnené súdne rozhodnutie vyplýva z § 220 CSP. K tejto otázke zaujal stanovisko aj ESLP, kde súdy sa musia zaoberať najdôležitejšími argumentami vnesenými stranami sporu a uviesť dôvody na prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov. Judikatúra ESLP nevyžaduje odpoveď na každý argument strany sporu, ale je potrebné odpovedať na argumenty, ktoré sú zásadné pre prejednanú vec a vyžadujú si špecifickú odpoveď.

Aj stabilizovaná judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky kladie dôraz na dodržiavanie základného práva na súdnu ochranu podľa § 46 ods. 1 Ústavy SR, kde sa vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami rozhodnými pre právne posúdenie a právny význam veci. Dostatočné a relevantné odôvodnenie sa musí týkať tak skutkovej aj právnej stránky rozhodnutia, súd musí dbať, aby bolo jeho rozhodnutie presvedčivé.

Obdobným spôsobom sa vyvíja aj judikatúra Najvyššieho súdu SR, kde povinnosťou súdu je svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodniť tak, aby bolo dostatočné a presvedčivé.

Záver prvoinštančného súdu v tejto veci však nemajú oporu v zistenom skutkovom stave a v právnom posúdení veci.

Ako to vyplýva z odvolacích námietok, predmetom uplatneného nároku žalobcu je nárok na primerané finančné zadostučinenie za 3 konania, a to konanie sp. zn. 70Er/226/2016, sp. zn. 82Er/310/2016 a

za konanie sp. zn. 7Csp/227/2017. Na to, aby súd mohol poskytnúť spotrebiteľovi primerané finančné zadosťučinenie, ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. určuje, že musí byť preukázané úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom.

V týchto konaniach prvoinštančný súd ani skutkovo a ani právne nevymedzil, ktoré okolnosti odôvodňujú priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie v každom jednom prípade, kedy žalobca v každej jednej veci si uplatnil a akým spôsobom porušenie práva alebo povinnosti. Pri skutkových okolnostiach, ktoré zistil prvoinštančný súd na základe vykonaného dokazovania uvedené podmienky prvoinštančný súd neuviedol, a preto nemohol správne právne vec vyhodnotiť.

Základ uplatneného nároku vo vzťahu ku konaniu sp. zn. 7Csp/227/2017 nie je taktiež špecifikovaný. Základ nároku vo vzťahu k exekučným konaniam je nezistený.

Prvoinštančný súd správne dospel k záveru, že výška finančného zadosťučinenia nie je jednoznačne v zákone uvedená a nie sú stanovené kritériá, ktoré majú sa pri určovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia zohľadňovať. Odvolací súd nenamieta, že primerané finančné zadosťučinenie má plniť funkciu satisfakčnú aj preventívno-sankčnú a má pôsobiť odradzujúco vo vzťahu k dodávateľovi a predstavovať určitú odmenu za vynaloženie námahy spotrebiteľa brániť svoje práva voči ekonomickému a právne silnejšiemu dodávateľovi. Úvaha o výške finančného zadosťučinenia však musí byť v odvolacom konaní preskúmateľná.

Žalobca pre účely výšky nároku musí objektívne, vzhľadom na povahu, intenzitu, trvanie a rozsah pôsobenia akýchkoľvek nepriaznivých následkov tvrdiť a preukázať, ako tieto následky pociťoval a prežíval vo vzťahu ku každému jednému samostatnému konaniu. Pokiaľ súd bude mať pre účely úvahy o výške finančného zadosťučinenia dostatočne zistené skutkové okolnosti, bude môcť správne vo svojej úvahe všetky okolnosti vyhodnotiť a vo veci rozhodnúť.

Z obsahu prvoinštančného rozhodnutia nie je možné zistiť, aké skutkové okolnosti tvrdené v žalobe a zistené v priebehu konania žalobca na podporu uplatňovaného nároku uviedol, tak, aby aj úvaha prvoinštančného súdu bola nielen formálnym odhadom na iné konania, kde rozhodovali rôzne senáty odvolacieho súdu, ale aby vo vzťahu ku každému uplatnenému konaniu bolo možné ustáliť výšku finančného zadosťučinenia, ktoré by naplnilo všetky funkcie tohto nároku vyplývajúce z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.

8. Pokiaľ sa týka námietky premlčania, žalovaný namietal oneskorené uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie, keď žalovaný tvrdil už v priebehu konania, že nárok na jeho uplatnenie bolo možné si uplatniť najneskôr 3 roky po podaní danej žaloby.

Z obsahu odôvodnenia prvoinštančného súdu však nie je možné zistiť, akým spôsobom sa reálne na základe zistených skutočností právne prvoinštančný súd s touto námietkou vysporiadal, aj keď úvahy o počiatku plynutia premlčacej doby prvoinštančného súdu sú nespochybniteľné. Prvoinštančný súd však v prejednávanej veci vec právne neposúdil, skutkové okolnosti z úvah nevyplývajú, a preto nebolo možné posúdiť, či uvedená odvolacia námietka je alebo nie je dôvodná.

9. Preto odvolaciemu súdu neostávalo nič iné, než napadnutý výrok rozsudku prvoinštančného súdu v spojení s výrokom o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Prvoinštančný súd sa v ďalšom konaní vysporiada nielen s procesnými podmienkami na strane žalobcu, spočívajúcim v zabezpečení riadneho plnomocenstva pre toto konanie, ale skutkové okolnosti a právne posúdenie veci doplní vo vzťahu ku každému jednému konaniu tak, aby bolo jednoznačne zistiteľné, či uplatnený nárok na finančné zadosťučinenie vo vzťahu ku každému z uplatnených konaní je dôvodný, a to nielen čo do základu, ale aj čo do výšky a v každom prípade vyhodnotí námietku premlčania.

V konečnom rozhodnutí o veci prvoinštančný súd rozhodne aj o trovách celého konania podľa § 396 ods. 3 CSP.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.